

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Mgr. Jiří Šebesta**, se sídlem Čechyňská 16, Brno, správce konkurzní podstaty úpadce Družstevní záložna PRIA, se sídlem Šumavská 35, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, zastoupený JUDr. Alanem Korbelem, advokátem se sídlem Vodičkova 17, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2002, č. j. 352/51848/2002,

t a k t o:

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 10. 9. 2002 se Družstevní záložna PRIA domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2002, č. j. 352/51848/2002, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu pro dohled nad družstevními záložnami ze dne 19. 4. 2002, č. j. 1984/2002/II.

Protože Vrchní soud v Praze ve věci do 31. 12. 2002 nerozhodl, převzal dnem 1. 1. 2003, kdy nabyl účinnosti s. ř. s., v souladu s ust. § 132 s. ř. s. neskončenou věc, u níž byla dána věcná příslušnost vrchního soudu, Nejvyšší správní soud. Z důvodu, že na Družstevní záložnu PRIA byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2004, č. j. 26 K 16/2000-1600, prohlášen konkurz, bylo řízení ve věci podle § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, přerušeno. Dne 12. 2. 2014 žalovaný v souladu s ust. § 14 odst. 1 písm. c) in fine citovaného zákona navrhl pokračovat v řízení, a proto Nejvyšší správní soud usnesením dne 3. 3. 2014, č. j. 7 A 119/2002-126 rozhodl o pokračování v řízení.

Podáním ze dne 20. 5. 2014 žalobce sdělil, že bere žalobu v celém rozsahu zpět a navrhl, aby Nejvyšší správní soud řízení zastavil.

V důsledku toho, že žalobce vzal návrh zpět, Nejvyšší správní soud podle ust. § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Nejvyšší správní soud nerozhodl o vrácení soudního poplatku, který byl zaplacen na výzvu v částce 1.000 Kč, protože podle ust. § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí zaplacený poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 19. června 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu